

Sygn. akt I CSK 115/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa T. T.
przeciwko C. G. i P. L.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 19 września 2014 r., sygn. akt VI ACa 1615/13,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; zasądza
od powoda na rzecz pozwanych 360 zł kosztów zastępstwa
prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód wskazał na cztery zagadnienia prawne, które, jego zdaniem, wymagają rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy i tym samym usprawiedliwiają wniesienie jego skargi.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie SN z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Przedstawienie istotnego zagadnienia prawnego wymaga jego precyzyjnego sformułowania poprzez wskazanie przepisu prawa materialnego lub procesowego, z którym jest związane, i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in. postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna nawiązywać do przesłanek „przedsądu”, a ponadto stanowić odrębny, pogłębiony wywód prawny wskazujący na zaistnienie powołanych okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpatrzenia (zob.: postanowienie SN z dnia 9 maja 2008 r., sygn. akt II PK 3/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 19 października 2006 r., sygn. akt IV CSK 246/06, nie publ.; postanowienie SN z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 37/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 19 grudnia 2001 r., sygn. akt IV CZ 200/01, nie publ.). Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

Żadne ze wskazanych przez powoda zagadnień prawnych nie spełnia kryteriów wyszczególnionych w przytoczonym orzecznictwie. I tak, jeśli chodzi o zagadnienia z punktów 1 i 4, to mimo niezbyt precyzyjnego ujęcia ich treści,

można przyjąć, że chodzi w nich o to, czy dziennikarz mógł przed zakończeniem procesu lustracyjnego określić powoda jako kłamcę lustracyjnego. Zagadnienia tego nie można jednak odrywać od realiów sprawy.

Sąd ustalił bowiem, że informacja o wszczęciu postępowania lustracyjnego została upubliczniona na stronie internetowej IPN-u. Trafnie zatem uznał, że pozwany C.G., opierając się na tej informacji, dopełnił wymagań szczególnej staranności dziennikarskiej (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005 r., III CZP 53/04, OSNC 2005 nr 7- 8, poz. 114). Wypowiadanie się w tej kwestii przez Sąd Najwyższy nie jest więc ani celowe ani potrzebne.

W zagadnieniu wskazanym w punkcie 2-im skarżący formułuje generalny zarzut nierzetelnego sposobu prowadzenia niniejszej sprawy, egzemplifikując go konkretnymi zarzutami procesowymi. W istocie są to zarzuty popełnienia uchybień procesowych, czego nie można uznać za sformułowanie we właściwy sposób zagadnienia prawnego.

Wskazane w punkcie 3-cim zagadnienie dotyczy problemu dopuszczalności przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, którzy zobowiązani są do zachowania tajemnicy o faktach i okolicznościach poznanych w związku z pracą w IPN-ie. Skarżący pomija jednak wywód z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego poświęconego tej kwestii (k. 26 - 27). Sąd ten ustala zaś, że informacje i fakty, które przekazali ci świadkowie, nie są objęte klauzulami „zastrzeżone” lub „poufne”. Odnoszą się bowiem do dostępnych informacji oraz do faktów historycznych (organizacja i funkcjonowanie struktur MSW przed 1989 r), zaś te dotyczące powoda, które pojawiły się w zeznaniach tych świadków mają charakter ogólny i stanowią także powtórzenie informacji udostępnionych na stronach internetowych IPN-u. W tej sytuacji problem podnoszony przez skarżącego staje się w niniejszej sprawie bezprzedmiotowy.

Reasumując, analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do konkluzji, iż nie wskazuje się w nim zagadnienia prawnego, które odpowiadałoby wymaganiom z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skoro zaś nie zachodzą żadne z innych przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, należało odmówić jej przyjęcia, zasądzając

jednocześnie od powoda na rzecz pozwanych koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym (398⁹ § 2 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.).